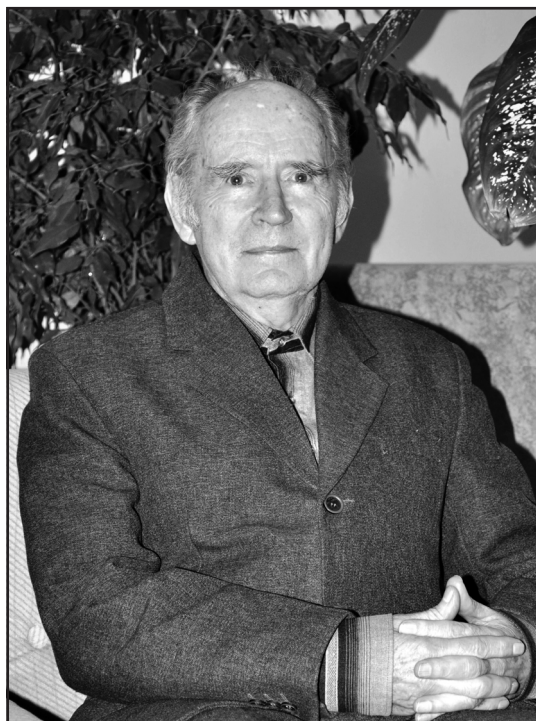

ПАМ'ЯТІ КОЛЕГІ

Пам'яті Євгена Івановича Суїменка

1 червня 2018 року перестало битися серце Євгена Івановича Суїменка — нашого друга і колеги, відомого вітчизняного соціального філософа, одного із фундаторів української соціологічної науки, багаторічного співробітника Інституту філософії та Інституту соціології НАН України, професора, доктора філософських наук. Із його відходом наша соціологія, у становлення і розвиток якої він зробив величезний внесок, зазнала великої втрати. Упродовж більшої частини свого життя Євген Іванович плідно працював на соціологічній ниві, всебічно і глибоко досліджував найактуальніші й життєво важливі для України проблеми, сів розумне, добре, вічне в процесі викладання у провідних вищих навчальних закладах країни, готував до захисту, зокрема у стінах Інституту соціології, кандидатів і докторів соціологічних наук. За визнанням його учнів, Євген Іванович мудро і про-

фесійно вів їх кам'янистими стежинами й вигадливими лабіринтами науки, навчав логіці наукового мислення, підтримував у пошуку наукової істини, заохочував схваленням. Він був розумним, проникливим, доброзичливим, надзвичайно вимогливим і відповідальним в поданні наукових результатів. Усі учні і вихованці, друзі і колеги Євгена Івановича Суїменка назавжди збережуть світлу пам'ять про нього, щоб із такою ж високою інтелектуальною віддачею, громадянською відповідальністю і щирою відданістю служити своїй країні і народу.

Євген Іванович народився 10 вересня 1932 року у славнозвісному індустріальному місті Новомосковськ Дніпропетровської області. Зі шкільної лави він прагнув пізнання складних проблем сучасного світу із філософських, етичних, історичних і соціологічних перспектив. Вищу освіту він здобув у 1957 році на історико-філологічному факультеті Дніпропетровського державного університету, який завжди згадував із великою теплою як свою *alma mater*. Трудову біографію Євген Іванович розпочав учителем російської літератури та історії в сільській школі, кілька років працював у редакції газети “Новомосковская правда” як завідувач відділу листів та масової роботи. Ця непроста робота з людьми допомогла йому глибше збагнути багатогранність людського життя й суттєво розширила розуміння соціальних досягнень і проблем радянського суспільства.

Жага знань і прагнення наукової істини привели Євгена Івановича у 1963 році в аспірантуру кафедри філософії Дніпропетровського державного університету. Відтоді його життя і робота були тісно пов'язані з науково-дослідницькою та педагогічною діяльністю. Аналітичні здібності молодого викладача одразу здобули високу оцінку в професійному середовищі, і 1981 року Євгена Івановича було запрошено на роботу в Інститут філософії АН УРСР, де він пройшов шлях від старшого наукового співробітника до завідувача відділу. З перших днів створення Інституту соціології НАН України Є.І.Суїменко очолював відділ соціальних проблем виховання молоді, а від 1991 року до виходу на пенсію працював головним науковим співробітником відділу економічної соціології.

Коло наукових інтересів Євгена Івановича охоплювало різноманітні соціальні аспекти процесів праці та управління, відносин колективізму й індивідуалізму, проблем освіти та виховання молоді, економічної поведінки й економічної культури населення, якості життя, соціодіагностики та соціальної інженерії.

Оригінальні новаторські ідеї Євгена Івановича дістали відображення в його численних наукових працях, на яких навчалися кілька поколінь українських соціологів. Йому належать широко відомі монографії, написані особисто чи у співавторстві: “Актуальные проблемы социологии труда” (1974), “Психология единоначалия и коллегиальности” (1979), “Керівник — організатор і вихователь” (1985), “Диалектика становления и развития отношений коллективизма” (1988), “Молодой рабочий в бригаде: проблемы воспитания” (1989), “Учащаяся молодежь: социальные проблемы самоуправления” (1991), “Номо економікус современной Украины. Поведенческий аспект” (2004), “Соціальна інженерія” (2011) та інші.

Апогеєм його багаторічних пошуків і роздумів стала монографія “Капіталізм у нашому домі. Погляд крізь призму теорії та соціальної емпірії” (2007). У ній Євген Іванович як соціальний філософ і соціолог не тільки глибоко і всебічно проаналізував суспільний лад, що формується в сучасній Україні, а й спробував спрогнозувати різні варіанти соціально-економічного розвитку й історичної долі країни загалом. Життя цілковито підтвердило чимало висновків і прогнозів Євгена Івановича Суїменка.

У творчих пошуках на шляху до осягнення наукової істини Євген Іванович завжди був відданий високим моральним принципам, вирізнявся винятковою науковою сумлінністю, з глибокою повагою ставився до своїх опонентів і виявляв неабиякий інтерес до наукових пошуків інших дослідників. Він був великим аматором і знавцем захопливого світу книг, включно з усіма жанрами художньої літератури та різними сферами соціогуманітарної науки й публіцистики.

Як цікавий доповідач і чудовий полеміст Євген Іванович вправно обстоював свої наукові позиції в будь-якій аудиторії, чим привертав увагу наукової спільноти та широкої громадськості до актуальних проблем українського суспільства і соціологічної науки. Енциклопедична широта його знань органічно поєднувалася із найвищими моральними принципами і тонким розумінням прекрасного.

Світла пам'ять про нашого чудового друга і колегу назавжди збережеться в наших серцях.

*Друзі, колеги та учні
Євгена Івановича Суїменка*